આગે-ગુલશન.

બે આના.

બાગે-ગુલશન

II/1926 ઉર્ફે 17-5-1926

માલીનકી બેટી.

નઈ-ગઝલ—મુસતેહઝાદે-શમ્શા—

યા **અહમદે** મુરસલ હું ગીરેફ્તાર-તુમ્હારા—મીલ જાવે **ખુદારા**,
બદ નામ હુવા હું સરે બાઝાર તુમ્હારા, મીલ જાઓ **ખુદારા**.
મરતા હું તપે હીજરસે અય શાહે **મશહુર**—ઓર હાલ હૈ અબતર,
સદહેફ કે-ફીર મુજસે નહી પીયાર તુમ્હારા—મીલ જાઓ **ખુદારા**.
પુછો જો કભી મુજસે કે હે કીસકા તું **શયદા**—કેહદું યેહી હાશા—
મુજકો હે [illegible] **ઇશક**—કા આઝાર તુમ્હારા—મીલ જાઓ **ખુદારા**.
તાલીબ હું નમે [illegible]લ્લે હુમાકા [illegible]ના કા—અ[illegible] વાલીયે લીયે બતલા,
કાફી હે મુજે સાયએ દીવાર તુમારા—મીલ જાઓ **ખુદારા**.
કુરબાન હું [illegible] જાંસે બલાએં તેરી લેલું—ફલા ન સમાઉં,
એક બાર હો ગર ખ્વાબમેં **દીદાર** તુમ્હારા—મીલ જાઓ **ખુદારા**.
ગર દરદે **મુહબ્બતકા** નહી આપકો બાવર—અય દીનકે સરવર—
લો દેખો મેરી નબ્ઝ હું બીમાર તુમ્હારા—મીલ જાઓ **ખુદારા**.
હોબાહેસબા ગરસુએ યસરબ તેરા જાના—**હઝરતસે** યે કેહના,
બેચૈન હે યે "**શમ્શા**"—ભી દીલ અફગાર તુમ્હારા—મીલ જાઓ **ખુદારા**.

શાયરી-સંગ્રહ

નઈ–ગઝલ— —:▭:—

તેરી આંખોંને યેહ ક્યા, જાદુસા નકશા કર દીયા,
ચુટકીયાં લેકર જીગરમેં દરદ પયદા કર દીયા.
દીલકે દો ટુકડે કીએ હમને કીસીકી યાદમેં,
પહેલે બુતખાના થા દીલ અબ હમને **કાઅબા** કર દીયા.
એક હી મીટ્ટીસે દોનોં કો બનાયા થા મગર,
શાન ઉસકી મુજકો **મજનું**–તુજકો **લયલા** કર દીયા.
તેરેહી ચશમે કરમસે શાકીએ બંદા નવાઝ,
ઝરરે કોં **ખુરશીદ** ઔર કતરે કો **દરયા** કર દીયા.
મારદેના ઔર જીલાના કામહે **માઅશુક** કા,
આંખસે મારા લબે નાઝુકસે ઝીન્દા કર દીયા.
દીલ તડપકર **જામ** બન કર ઔર તડપકર રેહ ગયા,
ક્યા ભરી **મેહફીલમે** **સાકીને** ઈશારા કર દીયા.
ઈશકકી મજબુરયાં પુછે **ઝુલેખાં** સે કોઈ,
મીસરકે બાઝારમે **યુસુફકો** રૂસ્વા કર દીયા.

નઈ–ગઝલ—"યાદે–નબી"—

હે દો આલમમેં સબકા દુલારા **નબી**,
હે ખુદાકા પીયારા **હમારા** **નબી**.
આસીયોં કો નહિ ખોફે મેહશર ઝરા,
હે જહાં કા સહારા હમારા **નબી**.
બેહરે રન્જો અલમ મેં હંય ગરકાવ **હમ**,
પાર લગ જાએ બેડા **હમારા** **નબી**.
રોશની જીસકી મેહરે મુન્વર મેં **હે**,
નુર ખાલીક કાહે ક્યા સીતારા **નબી**.

અરશ પર પોંહચે જીસદમ **રસુલે ખુદા,**
હકને હંસ કર પુકારા હમારા **નબી.**
ઉસ કે પરતોસે દુન્યામેં હે રોશની,
અરશે હક કાહે તારા હમારા **નબી.**
હલ હુઇ મુશ્કીલે અપની બસ એક આન,
હમને જીસ દમ પુકારા હમારા **નબી.**
હિન્દ મેં કયું નહી મય રેતા રહું,
મેં ઇધર હું ઉધર **હે** હમારા **નબી.**

ભજનવાણી-ગઝલે-સતાર—તર્જે-કવ્વાલી—

તું **દીલબર** હે તો મેં **દીલ** હું, તું **ગુલશન** હય તો મેં **ગુલ** હું,
અગર ગુલ્શનકા ગુલ હે **તું**, તો **મંયભી** તેરા બુલબુલ **હું—તું॰**
અગર તું **યાર** હે મેરા, તો મંય **દીલદાર** હું તેરા,
અગર તું ચહેરે **અનવર હે** તો મંયભી જુલ્ફ સુમબુલ હું—તું॰
તું **ખુરશેદ** હે તો મય **જરી**, તું **દરિયા** ઓર મેં ખતરા,
અગર તું **શીપ** હે તો મંયભી, **મોતી** ઉસમેં બેમુલ હું—તું॰
અગર તું **તેગે-મૌલા હે**, તો મંયભી **ઢાલે-અહેમદ** હું,
અગર તું હય શહીદે કરબલા, તો મંયભી દુલદુલ હું—**તું॰**
અગર તું નુર હય જાના, તો મંયભી નુરકા ઘર હું,
અગર **સતાર** હય શયદા, તો મંય દિવાના બીલકુલ હું—**તું॰**

ભજનવાણી-ગઝલે-સતાર—કવ્વાલી—

સીસા હે મસ્તી મેં ઓર, મસ્તી મેરી સીસેમેં **હે,**
કયોં ન પીવું શૌખસે, મેરાહી દીલ સીસેમેં હે.—**સીસા॰**
અયે બખરો યા ખરો, અબ પંખે શહી અય સુના,
હય **પરીકે** હાથમેં સીસા, પરી સીસેમેં હે.—**સીસા॰**

પીને જાહીય જામલે, **સાકીસે** તલબ કર દોડકર,
ખુલ ગઈ **તકદીર** મેરી, હરઘડી સીસેમેં **હે**.—સીસા૦
એક ચીલ્લુ અબ પીલા, **સતાર** અપને યારસે,
ક્યા કહું મેરી નજર, અબ હરઘડી સીસેમેં **હે**—સીસા૦

ગઝલે-ફીદા. —:▭:—

સદઝમીં અલ્લા ક્યા હે હરફીઝ, **અજમેરકી**
ફીર દેખા મુજકો બહારે ખુશ-નુમાં અજમેરકી.
સેઝ કરતા હું ખુદાસે ઇલતીજા અજમેરકી,
માંગતા હું શાહે તયબાસે **દુઆ** અજમેરકી.
આતી હે શોકે ઝીહારતેં યહાં ખલકે ખુદા,
બડગઇ તાસીર ક્યા તુઝસે **શાહા** અજમેરકી.
જાંનીસારે ખ્વાજા સાહેબ હો ગયા હું અય **ફીદા**,
જાયગી ક્યું કર મેરે દીલસે વીલા અજમેરકી.

"પીરાને કલીયર"—કવ્વાલી-ચાર-બેત—

કાકુલકી તરાહ આપ જો બલ ખાયે હુવે હો,
માલુમ હુવા ગયરકે **બહકાયે** હુવે હો.—
જાના નહિ રહેનેકા સદા એક જમાના,
આજ ઓર હય **કલ** ઓર નહિ ઇશકા ઠીકાના.
હો જાએગા **ચંદરોઝ** યે હુસ્ન રવાના.
જીસ પરકે મેરી જાન તુમ ઇતરાયે હુવે **હો**.—
અલ્લાહ કરે આપ ભી **આશીક** હોં કીશીપર,
ઓર ઉસકે સીવા ચેન ના આયે તુમે **દમભર**.
માલુમ હો તબ ઇશ્ક ઇસે કહેતે હય દીલબર,
મેરી તરાહ તીરે સીતમ ખાએ **હુવે** હો.—

ક્યું ટેડી નઝર આજ હે ક્યા દીલમેં હય ઠની,
મુહ સુરખ હે ગર માયે છે હો યા જોશે જવાની.
યા ગેરયે કુછ કે આપસે લગાઈ મેરી જાની,
તે વરસે નુમાયાં હય કે બલ ખાયે હુવે હો.—
ઉસ શોકને દેખા જો મુઝે મુશ્તાકેરા હરા હે,
ફરમાયા **જમાલ** અય ક્યું આજ પરેશાં.
લો આજકી સબ હોઈંગે હમ આપકે **મહેમાં**,
અરમાંન નબાકી રહે તરસાયે હુવે હો.—

ગઝલે-તાહેર.

—:▭:—

અજલ એક દીન સબકો આકર રહેગી,
જીસે જાન કહેતે હેં જાકર રહેગી.
મઝા મૌતકા સબકો ચખના પડેગા,
યે **મીટ્ટીમેં** એક દીન મીલાકર રહેગી.
કઝાકો યે સમજો કે સર પર ખડી હુએ,
યે **હસતી** કો શબકી **મીટાકાર** રહેગી.
ખુલી હુએ અબ આંખે ન ભુલો અજલકો,
યે કઝા લહદમેં સુલા કર રહેગી.
અજબ જીસકી બાલી પર બેઠી **હે** આકર.
તો દુન્યાસે ઉસકો ઉઠાકર રહેગી.
ન છોડેગી પ્યાસી **મોહબ્બત-નબી** કી,
શરાબત તહુરા પીલા કર રહેગી.
કઝા આએગી જાન જાએગી **તાહેર**,
વો આકર **રહેગી** યે જાકર રહેગી.

નઇ-ગઝલ—તર્જે-કવ્વાલી—

નૈનામેં રૂપ **ખ્વાજા** હમારે સમા રહા હય,
ઘટઘટમેં વો **સાંવરીયા** રંગત દીખા રહા હય.
મોરલી બજાકે કાગા-કીગા મોહે દીવાના,
જોગી બનાકે મુજકો દરદર ફીરા હરા હય.
સખીયા સુના હમારી જાએગા એકરારી,
નુરકા ઉઠાકે **સાબીર** સુરત દીખા રહા હય.
ખીંચતા હય દીલ હમારા દુરી નહીં ગવારા,
શાયદ હમારા પ્યારા હમકો બુલા રહા હય.
ખ્વાજાકે દવારે આકર કહે દો યે સુરી **સાબીર.**
અફસોસ **સીતમગર** મુજકો સતા રહી હય.

ગઝલ-ગફુર—કવ્વાલી—અમીરજાન, અહમદાવાદી

યા ગયેરસે રહે યા હમ્સે **મુલાકાત** રહે,
જાન જાતી **રહે** કયા **ગમ** હે મગર **બાત** રહે.
સરકે કટનેકા મુઝે ગમ નહીં પર ગમ યે હે,
બાત વોહ કીજીએ જીસમેં કે **મુલાકાત** રહે.
નીંદ આંખોમેં હે શરમાઇ હુઈ હે ચીતવન,
સચ બતાઓ કે મેરી જાન કહાં **રાત** રહે.
નઝઆકે વકત મુઝે છોડકે જાતે હો કહાં,
જીંદગી-ભર તો મેરી જાન મેરે સાથ રહે.
જામ હાથોંમે રહે તાકમેં **ઇમાન** રહે,
હાય ઇસ ઇશ્કમેં **હિંદુ ન મુસલમાન** રહે.
બાત જાનેકી જભી દીલમેં ખુશી હોવે ગફુર,
યારભી સાથ રહે મોસીમે બરસાત રહે.

"ઝ્યાને-ઇશ્ક"—ગઝલ—

આશક કો યાર તુને **બીસ્મીલ** બનાકે મારા,
દેખા જીધરકો ઝાલીમ **જોબન** દીખાકે મારા.
તીફલીકી કુચ હે શોકી, કુચ હી જવાની ઉઠતી,
નીકલા જીધરસે ઝાલીમ જોબન દીખાકે મારા.
મેરી તરફસે **કાસીદ** ઇસ **ગુલસે** જાકે કહેના,
આશીક કી કુચ ખબર હે જીસકો **ફુલાકે** મારા.
આયા જો સહરપર હમારાથી નઝાકત.
લાખું અદાસે ઉસને એક ફુલ ઉઠા કે મારા.
હશમત સે કયુ હે ખીચતા આકર ગલેસે લગ જા,
બેઠે બીઠાએ તુને ઉલ્ફત બઢાકે મારા.

ગઝલે-વાસીલ—કવ્વાલી—

ફના હર ચીઝ કો હય ઔર બકા **અલ્લાહી અલ્લા હય,**
દીલે નાદાં દે! આલમમે સદા **અલ્લાહી અલ્લા હય.**
કરેં કયા જાકે બયતુલ્લાહમે અય ઝહિદે મુસફિક,
હમારે ખાસએ દીલમેં બસા **અલ્લાહી અલ્લા હય.**
જહાં દેખા હય હમને એક ક્રમીયા જલવગર દેખા,
હરમમેં બુત કદેમેં જાબજા **અલ્લાહી અલ્લા હય.**
કલીસામેં હરમયે દયરમે મુરગાને ગુલશનમેં,
જીધર દેખો ઉધર સુબ્હો સામ **અલ્લાહી અલ્લા હય.**
ન જા તુ અય દિલે નાંદા ન તુ ઇસ નકશે ઝાહીર પર,
યહે દુનીઆ ચાર દીનકી હય સદા અલ્લાહી અલ્લા હય.
જબાં પર મોહરે ખામોશી હય લેકીન ફીરભી અયે વાસીલ,
હમારા તાયરે દિલ કહે રહી, સદા અલ્લાહી અલ્લા હય.

રંડીબાજોકી મરમ્મત—તર્જે-ખ્યાલ—

રંડી **નહીં** કીસીકી યાર **અય** **ઘરબાર** **લુટાને** **વાલે,**
ઇસિમેં **વફા** નહીં જીનહાર, અય ઘરબાર લુટાને **વાલે.**
હય ઝુટા ઇશકા પ્યાર, સબ **નકલી** કારોબાર,
ઇસિમે **નફઆ** નહીં હય યાર.................**અય.**
ઉસને દેખા **શેઠ** હય જીસકા, યહે જાલમેં લાએ ઉનકા,
ખાકે માલ કહા તુમ કીસીકા, અય બેટા મુરઘી વાલે....અય.
જીસકે પાસ હો ડમબસર મોટર, બસ મર ગઇ રંડી ઉસ પર,
ફિર ઉસકા ઉડાયા છપ્પર, છકડા બગી મોટરવાલે...**અય.**

ગઝલે-દીલબર—કવ્વાલી—

નામીં જો ફલાતુંથા વો ફર જાના મેહી હું,
કહેતે યહ જીસે કયસ વો **દીવાના** મેહી હું.
મેં **કાબા** હું વો **શેખ** જીસે કરતેં હેં સીજદા,
હિંદુ જીસે પુજતે હે વો ખુમખાના મેહી હું.
મનસુર બના વો જો ચઢહા દારકે ઉપર,
બોલા **અનહલ હક** થા વો મસ્તાના મેહી હું.
મે વો હું જલા દીલ જીસે કહેતે **હેં** કબાબા,
મય જીસમેં સમાતી હય વો પયમાન મેહી હું.
એહમદ બના ઓર **મીમકે** પરદેમેં છુપાયા,
દીલબર મેહી વો દીલબરે જાનાના મેહી હું.

નઇ-ગઝલ—કવ્વાલી—

દિલ લે ગયા હમારા દિલદાર હસતે હસતે,
ક્યા કામ કર ગયા વોહ યાર હસતે હસતે.
યારો ઝરા ચલો તુમ લાઓ ઉસે મનાકર,
વોહ હો ગયા હય હમસે બેઝાર હસતે હસતે.

મજલીસમેં **આશકોંકી** અબરૂ મેં તેરી દેખું,
આપસમેં ચલ રહી હય **તલવાર** હસતે હસતે.
યારો ન સહેલ સમજો તુમ હાલ નાંતવાકા,
અયસા ન હો મરે યેહ **બીમાર** હસતે હસતે.
ગર શોક દીદ હય પોંહચેંગે ઉસકે દર તક,
દેખેંગે હમ **મુસાફિર** દીદાર હસતે હસતે.

ગઝલે-નાદીર—તર્જે-કવ્વાલી—

ગર ખોફ હર્શકા હય **અલ્લાહસે લો લગાલે,**
દુન્યામેં ક્યા મઝા હય અલ્લાહસે લો લગાલે.
પીલે મયે મોહબ્બત, કર યાદ અપને **રબકો**
ક્યા ખુબ યેહ નશા હય અલ્લાહસે લો લગાલે.
મત જા કીસીકે દરપર મત માંગ તું કીસીસે,
બેકાર ફિર રહા હય અલ્લાસે લો લગાલે.
તુ આલમે ન આના ઉસ બેસવા કે હરગીઝ,
દુન્યા બુરી બલા હય અલ્લાસે લો લગાલે.
જો માંગના હય તુજકો સો માંગ અપને **રબસે,**
દરબાર વોહ ખુલ્લા હય અલ્લાહસે લો લગાલે.
સબ યાદમેં **ઉશીકી** સરકો ઝુકા **રહે** હંય,
ક્યા **શાહ** ક્યા **ગદા** હય, અલ્લાહસે **લો** લગાલે.
નાદિર કીયે નશીહત અબ ગૌરસે તુ સુન લે,
યેહ સબસે કેહ રહા હય અલ્લાહમે લો લગાલે.

ગઝલે-દાગ—તર્જે-કવ્વાલી—

યહાંભી તું વહાંભી તું ઝમીં તેરી ફલક તેરા,
કહીં હમને પતા હરગીઝ ન પયા આજ તક તેરા.

સીફાતો જાતમેં યકતા હે તુ અય વહીદે મુતલક,
ન કોઈ તેરા શાની હે ન કોઈ મુશ–તરક તેરા.
તેરે ફયઝે કરમસે નારો નુર આપસમે યક દીલ હેં,
સના-ગર યક ઝબાં હરએક હે જીન્નો મલક તેરા.
કીસીકો ક્યા ખબર ક્યું ખયરો શર પયદા કીયા તુને,
કે જો કુછ હે **ખુદાઇમેં** વાહ હે બે–રેબો શક તેરા.
ન જલતા તુર ક્યુંકર કીસ તરેહ મુસા ન ગશ ખાતે,
કહાં યે તાબો તાકાત જલવા દેખે મહમક તેરા.
દુઆ યે હે કે વકતે મર્ગ ઉસકી **મુશકીલ આસાં હો,**
ઝબાંપે **દાગકે** નામ આય, યા **રબ** યક બ યક તેરા.

ગઝલે–કાદીર—નઈ–કવ્વાલી—

અજબ **નાઝો અદાસે** જાને મન બન ઠનકે આતે હેં,
કમરકો ખમ તના **છાતી** ચટક દામનસે આતી હેં.
લગાકે **આંખમેં કાજલ** બનાકે **ઝુલ્ફકા કુંડલ,**
જમાકે **હોટોપે મીસ્સી** સનમ દરસનકો આતે હેં.
પેહનકે પાયેલેં પંજન ચલે આતે હેં મન–મોહન,
કે ગોરે ગોરે **હાથો** પર તુઝે **કંગન** સોહાતે હેં.
ખડે હેં યારભી **દો–ચાર** લગાકે **ઇશ્ક કા બાજાર,**
ખુશીશે આજ અંગીયામેં નઈ **જોબન** સમાતે હેં.
અરે ક્યું સો–રહા **કાદીર** મેં આઈ હું તેરી ખાતીર,
કે છડીયાં માર કુલોંકી તુઝે **મોહન** જગાતે હેં.

ગઝલે–અસીમ. —:▭:—

કીસ તેઝીસે કરબલામે ખીઝાં હાએ ચલી હે,
એક આનમે પામાલ **હુવા બાગે–અલી** હે.

ઈસિયાંકી મુસીબતસે બચ્ચી ઉમ્મતે **એહમદ**,
જીસદમ સરે **શબ્બીરપે** શમશીર ચલી હે.
ઝોહરા કા જીગરબંદ **મોહમ્મદકા** નવાસા,
કૌનેનકા મુખતાર હુસેન-**ઈબ્ને અલી** હે.
મુસ્લીમ કે પીસર કેહતે થે યેહ વક્ત શહાદત,
વેહશત ભરી કુફેકી હર એક ગલી હે.
જાન દેનેકો તૈયાર હુવા હકકી રજા પર,
હુર શાહકા મેહમાન **સઈયદ અજલી** હે.
ગીરબાલ બના ખુશ્ક, ગુલુએ અલી અસગર,
યાની કે ત્રિજ તીરકી બુછાર ચલી હે.
સબ એહલે ફલક કેહતે લગે વાહરે હીમ્મત,
લાખોં કે મુકાબીલમે **હુસેન ઈબ્ને અલી** હે.
સર અપના કટાતે હેં પએ ઉમ્મતે **અહમદ**.
ક્યા આસીયાં પર શફકતે અવલાદે **અલી** હે.
હે આપકી યેહ દર્દ ભરી નઝમ મઝેદાર,
હર લફ્ઝ "**અસીમ**" આપકા મીસરીકી ડલી હે.

ગઝલે-ફખ્ર—મુન્નાજાન-ભરતપુરવાલી—

યે તકાઝા હય કીસીકા ખલ્વતિઆ પરદેમેં હો,
પરદા દારોકે **તવસ્સુલકી** દુઆ પરદેમેં હો.
નાઝની પરદેમેં હો અય જાં-**અદા** પરદેમેં હો,
લુત્ફકી જો બાત હો બેહરે **ખુદા** પરદેમેં હો.
તેરે સદકે ચારાગર ખુલને ન આએ રાઝે ઈશ્ક,
મેં **મરીઝે હીજ્ર** હું મેરી **દવા પરદેમેં** હો.
તુમકો પેહચાને હકીકત મેં વો આંખે હે કહાં,
યે તુમ્હી જાનો કે કહા ઝાહીર હો ક્યા પરદેમેં હો.

કયું પસંદ આએ ભલા ઉસકો ખુલ્લા નામ મેરા,
યા **ઇલાહી** મુદ્દતોં તક જો રહા પરદેમેં **હો.**
મેરા દાઅવા હય કીસી સુરતસે છુપ સકતા નહીં,
વો અગર ઝાહીરમેં હો અય **કુપ્ર** યા પરદેમેં **હો.**

ગઝલે–અમીર. —:▭:—

ઇશ્કમેં જીસે ગુઝરતે હય ગુઝરને વાલે,
મોતકી રાહ નહીં દેખતે મરનેવાલે.
દાગ દીલસે મેરા કહેતા હય રેહ ઉનકા જોબન,
દેખ ઇસ તરહ ઉભરતે હય ઉભરને વાલે.
આખરી વકતભી પુરા ન કીયા વઅદએ વસ્લ,
આપ આતેહી રહે, મર ગયે મરને વાલે.
ઉઠે ઓર કુચએ મહબુબમેં પહોંચે આશક,
યેહ મુસાફીર નહીં રસ્ને મેં ઠહેરને વાલે.
જાન દેનેકો કહા મેંને તો હસકર બોલે,
તુમ સલામત રહો, હરરોઝ કે મરને લાલે.
બઝમ માતમમે કભી શબહીકો આજા છુપકર,
ઓ મેરે સોગકે પરદેમેં સંવરને વાલે,
આસમા પર જો સીતારે નીકલ આયે અય **અમીર,**
યાદ આયે મુઝે દાગ અપને ઉભરને વાલે.

ગઝલે–દાગ —:▭:—

સબ લોગ જીધર વોહ હય ઉધર દેખે **રહે હય.**
હમ દેખને **વાલોંકી** નજર દેખે **રહે હય,**
કોઇ તો મીલેગા સરે બાઝાર **મોહબ્બત,**
દીલ દેખ **રહે હય** વોહ જીગર દેખ **રહે હય.**

કુચ્છ દેખ રહે હય દીલે બીસ્મીલકા તડપના.
કુછ ગારસે કાતીલકા હુન્નર દેખ રહે હય.
પહેલે તો સુના કરતે થે આશિકકી હકીકત
અબ આંખસે વોહ આઠો પહર દેખ રહે હય.
ખત ગયરકા પઢતે થે જો-જો ટોકા તો વોહ બોલે,
અખબારકા પરચા હય ખબર દેખે રહે હય.
કયું કુફર હય દીદાર સનમ હઝરતે વાએઝ,
અલ્લાહ દીખના હય બશર દેખ રહે હય.
મય દાગ હુ મરતાં હું ઇધર દેખીયે મુઝકો,
મુંહ ફેરકે યેહ આપ કીધર દેખ રહે હય.

નાટકે-સંસાર લીલા—તર્જે-કવ્વાલી

ઇશ્કકે બાજારમેં જુદી મહોબત લાયેગે,
લુંટને જોબન જો આયે હયે; વ્હો લુંટાકર જાયેગે,
મેરી બારા બરસકી ઉમરીયાં જોબનકા ઉભાર હય,
અબરૂ તલવાર હય આંખે કટાર હય.
જીસકો દેખા બસ તીર હમને ફેંકા વ્હો બીસ્મીલ-શીકાર હય,
મેરે સીને પર કુચ્ચે અનાર હય.
મુજસે મ્હોબત વ્હો બરછીકી ધાર હય,
દેખ પતલી હમાનસી કમરીયાં, સાવરીયા લાચાર હય-મેરી.

ગઝલે-નીમકુ—નઇ-કવ્વાલી—

મેં ખુબ સમજતા હું કે તુમ કોન હો ક્યા હો.
ગર કુફર ન હોતા તો કેહદું કે ખુદા હો.
આખીર મે તો અહેમદ હો મહમદ હો બશર હો,
બાતીનમેં ખુદા જાને કે તુમ કોન હો ક્યા હો.

તુમ માલીકો મુખતાર હો બખશો જીસે ચાહો,
અલ્લાહકે બંદે હોકે બંદોકે ખુદા હો.
તુમ ચાંદકે ટુકડે હો યા હો હુસ્નકે પુતલે,
જીસ રંગસે હો ગરઝકે મેહબુબે–ખુદા હો.
દેખેં તો તેરી તેગ ગલે કીશકો લગાએ.
દુલ્હા હય વહી જીસકી દુલ્હન અયસી કઝા હો.
તુમ લજ્જતે દરદે જીગરી પુછતે ક્યા હો.
જબ તુમ હો **નીમક** પાસ તો ફીર કયું ન મઝા હો.

ગઝલે–અલીમ.

—:□:—

બુલબુલ હું મે ઉસ ગુલકા જીસ ગુલકો **ખુદા** ચાહે,
હુરાંને બહીસ્તીકો કયોં મેરી બલા ચાહે.
કાબેઅ મેં રખા ક્યા હય, **મંદરમે** રખા ક્યા હય,
લે લે કદમે **મુરશદ** ગર હકસે મીલા ચાહે.
રખ યાદ તુ મુરશદકો રેહ પાસ તું મુરશદ કે,
બખશીશ જો અગર અયે દીલ તું **રોઝે જઝા** ચાહે.
મય પીતે હેં મસ્તાને તેરે ઇશ્ક • કે દીવાને
અય મેરે જલ્લે શાને જીસકો દીયા ચાહે.
પુછેગા જો વો મુજસે શયદા હો મીયાં કીસકે.
કેહ દુંગા **અલીમ** ઉસસે જીસકો કે ખુદા ચાહે.

નઇ–કવ્વાલી—તર્જે–ગઝલ—

તેરા જલવા નજર આયા જમાલે **દોજહાં** બનકર,
દો આલમ દીલમે રોશન હો ગએ અરઝો સમાં બનકર.
અનલહક કુમ્બે ઇઝની શમ્શ ઔર મનસુર કાં કહેતે,
ન આતા ઉનકે મુંહસે તું ખુદ મુતલગ બઝાં બનકર.

હરમ ઓર દેરમે જીસ દમ હુવા ઇઝહાર વેહદતકા
તો નાકોસોકે મુહસેથી સદા શોકે અઝા બનકર.
ઉખાડે પાંઉ મસઉનોક ખુદા બંદોકે જબ તુને
તો બુત ઝુકુ ઝુકકે સીજદેમે ગીરે અજઝા બ્યા બનકર.
ખીઝાકા ખોફ કયા હય ફીર ભલા ઉસ બાગે વહેદતકો,
મુહાફીઝ જીસકે ફુલોકા વાહ ખુદ હો બાગબાં બનકર.

ગઝલે-ઇખલાસ. —:▭:—

ન રખ્ખેગી ઝીન્દા **મોહબ્બત** કીસીકી,
હમે લે ઉડેગી ગેહ ચાહત કીસીકી.
મુઝે નીદ કયા આએ ફુરકતકી શબમે,
કે ફિરતી હે આખોમે સુરત કીસકી.
જહા ભેજ દે અપને બન્દે કો માલિક,
ન **દોજખ** કીસીકી ન **જન્નત** કીસીકી.
તડપતા મુઝે દેખકર યુ ન હસતે,
અગર તુમકો હોતી મોહબ્બત કીસીકી
કભી દેખ લેતા હુ અય માહ તુજકો,
કે મિલતી હે તુજમે **શબાહત** કીસીકી.
ફકીરી મે યા રબ વાહ **હીમ્મત** અતાકર,
સમાએ ન આંખો મે દૌલત કીસીકી.
કરે કોઇ **ઇખલાસ** શીકવા તુંમહારા,
મગર તુમ ન કરના શીકાયત કીસીકી,

નાટકે-સંસાર-નૌકા—

સ્યામ ઝુલે હીંડોળા કુંજન બનમેં ! કુંજ બનમે મધુ બનમેં,
લતાએ પુષ્પોંકા, ઝુલેમે ક્યા ઝુલાતી હંએ ?

પવનકે ઝોંકોમે કયેસી સુગંધ આતી હું એ ?
પવનમે ઝુકતે શાખે મમા દીખાતી હું એ ?
મદનકો ગોદમે લેકર એક સબ રમાતી હું એ ?
બસ ગઈ સાંવરી સુરત એક નયનમેં ?—શ્યામ૦

નાટકે-ભુલનો-ભોગ—તર્જે-ઉસ્તાદી—

મોરે સરપે ગાગરીયાકા ભાર, સાવરીયા લે ઉતાર,
હાય હો ગઇ હું મય નો બેઝાર બેઝાર.—મોરે.
પનીયાં ભરન મોરી કમર લચક ગઇ,
ચલન ચલત ગાગર સર ઢલ ગઇ, કરત રહી હું પુકાર,
મય હું નારી, બોલી બિચારી, હાથ દીજો મોરારી.—સાંવરીયાં

તમામ શુદ.

સુરત બરાનપુરી ભાગળ, બાજીપાળા પોળ, અનાવિલ મોહલ્લાની બાજુમાં આવેલા શ્રી "અનાવિલ બંધુ" છાપ્ખાના પ્રેસમાં ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.